

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Comisia pentru afaceri juridice

2013/0185(COD)

27.1.2014

AVIZ

al Comisiei pentru afaceri juridice

destinat Comisiei pentru afaceri economice și monetare

referitor la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului național în cazul încălcărilor dispozițiilor dreptului concurenței al statelor membre și al Uniunii Europene (COM(2013)0404 – C7-0170/2013 – 2013/0185(COD))

Raportor pentru aviz (*): Bernhard Rapkay

(*): Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

PA_Legam

JUSTIFICARE SUCCINTĂ

Posibila introducere a unor norme comune privind acțiunile în despăgubiri intentate ca urmare a unor încălcări ale dreptului concurenței a fost dezbătută timp de aproape un deceniu. Propunerea de directivă a Comisiei este, prin urmare, salutară, deoarece poate ajuta consumatorii și întreprinderile mici și mijlocii să își exercite dreptul la despăgubiri pentru prejudicii cauzate de încălcarea dreptului concurenței. Lipsa unor norme naționale care să reglementeze acțiunile în despăgubiri în mod adecvat sau, pe de altă parte, disparitatea dintre legislațiile naționale creează inegalitate nu doar între victime, ci și între autorii încălcărilor dreptului concurenței. Aceasta poate avea ca rezultat și un avantaj competitiv pentru întreprinderile care au încălcat articolul 101 sau articolul 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dar care nu își au sediul sau nu își desfășoară activitatea în statele membre a căror legislație le este favorabilă reclamanților. Aceste diferențe între normele privind răspunderea pot dăuna concurenței și împiedica buna funcționare a pieței interne. Prin urmare, raportorul salută propunerea Comisiei de a facilita accesul la justiție și de a le permite victimelor să obțină despăgubiri.

În principiu, raportorul sprijină programele de clemență, deoarece acestea pot să facă posibilă identificarea încălcărilor și consideră că întreprinderile nu ar trebui să fie descurajate să coopereze. Cu toate acestea, astfel de programe nu ar trebui să protejeze întreprinderile mai mult decât este necesar. În special, programele menționate nu ar trebui să permită părților care au comis încălcări să se sustragă de la obligația de a plăti despăgubiri victimelor, nici să ducă la sporirea excesivă a protecției informațiilor de care au nevoie solicitanții ca probă în scopul de a introduce o acțiune în despăgubiri.

Prin analogie, raportorul sprijină încurajarea tranzacțiilor consensuale, subliniind în același timp că procedurile respective trebuie să aibă un caracter cu adevărat voluntar. Pentru a facilita încheierea unor tranzacții echitabile, reclamanții ar trebui să aibă posibilitatea de a obține informații în faza de pre-contencios din partea autorităților naționale sau europene din domeniul concurenței cu privire la volumul prejudiciilor sau al pierderii suferite.

Obținerea de probe este un factor esențial pentru exercitarea drepturilor de a introduce o cale de atac. Prin urmare, raportorul consideră că este esențial să se consolideze în continuare dispozițiile propuse de Comisie pentru a permite un acces proporțional, sub supraveghere judiciară, la informațiile relevante și necesare pentru acțiunea în cauză. Deși anumite tipuri de înregistrări sau anumite categorii de informații pe care le conțin acestea pot merita să beneficieze de confidențialitate, raportorul consideră că nicio categorie de documente nu ar trebui să fie exclusă, ca atare, de la evaluarea oportunității divulgării lor.

Cu ocazia deliberărilor anterioare cu privire la modul în care poate fi consolidată poziția reclamanților, acțiunile colective au fost prezentate ca o modalitate de a îmbunătăți aplicarea principiului egalității armelor părților în cazul litigiilor legate de despăgubiri. Deși apreciază că ar trebui să se încurajeze menținerea sau introducerea unor astfel de mecanisme, chiar dacă nu ar trebui să devină obligatorii pentru statele membre, raportorul consideră că ar fi important să se evite anumite practici, cum ar fi obligarea victimelor să se autoexcludă voluntar în mod explicit de la o acțiune colectivă sau permiterea onorariilor condiționate de rezultate ori a daunelor punitive.

AMENDAMENTE

Comisia pentru afaceri juridice recomandă Comisiei pentru afaceri economice și monetare, competentă în fond, să includă în raportul său următoarele amendamente:

Amendamentul 1

Propunere de directivă Considerentul 4

Textul propus de Comisie

(4) Dreptul la despăgubiri conferit de legislația UE pentru prejudiciul cauzat de încălcarea normelor antitrust face necesar ca fiecare stat membru să dețină norme de procedură care să asigure exercitarea sa efectivă. Necesitatea unor măsuri reparatorii procedurale eficiente derivă, de asemenea, din dreptul la o cale de atac eficientă prevăzut la articolul 47 primul alineat din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁵³ și la articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană.

⁵³ JO C 326, 26.10.2012, p. 391.

Amendamentul

(4) Dreptul la despăgubiri conferit de legislația UE pentru prejudiciul cauzat de încălcarea normelor antitrust face necesar ca fiecare stat membru să dețină norme de procedură care să asigure exercitarea sa efectivă. Necesitatea unor măsuri reparatorii procedurale eficiente derivă, de asemenea, din dreptul la o cale de atac eficientă prevăzut la articolul 47 primul paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁵³ și la articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană. ***Statele membre ar trebui să asigure o protecție juridică efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii.***

⁵³ JO C 326, 26.10.2012, p. 391.

Amendamentul 2

Propunere de directivă Considerentul 5

Textul propus de Comisie

(5) Pentru a ***asigura o asigurare*** eficace a normelor ***de concurență*** la nivel ***public și la nivel*** privat, este necesară reglementarea modalității de coordonare a celor două forme de asigurare a respectării normelor, de exemplu regimul de acces la

documentele deținute de autoritățile de concurență. O astfel de coordonare la nivelul Uniunii va evita, de asemenea, divergența normelor aplicabile care ar putea periclita funcționarea adecvată a pieței interne.

interacționeze pentru a asigura eficacitatea maximă a normelor de concurență. Este necesară reglementarea modalității de coordonare a celor două forme de asigurare a respectării normelor, de exemplu regimul de acces la documentele deținute de autoritățile de concurență. O astfel de coordonare la nivelul Uniunii va evita, de asemenea, divergența normelor aplicabile care ar putea periclita funcționarea adecvată a pieței interne.

Amendamentul 3

Propunere de directivă Considerentul 7

Textul propus de Comisie

(7) Întreprinderile care sunt stabilite și își desfășoară activitatea în state membre diferite fac obiectul unor norme de procedură care afectează semnificativ măsura în care acestea pot fi trase la răspundere pentru încălcări ale legislației în materie de concurență. Asigurarea inegală a respectării dreptului la despăgubiri consacrat de legislația Uniunii poate avea ca rezultat un avantaj concurențial pentru unele întreprinderi care au încălcat articolul 101 sau articolul 102 din tratat și poate descuraja exercitarea drepturilor de stabilire și de furnizare de bunuri sau servicii în statele membre în care dreptul la despăgubiri este aplicat într-un mod mai eficient. Prin urmare, diferențele între regimurile de răspundere aplicabile în statele membre pot avea efecte negative atât asupra concurenței, cât și asupra funcționării adecvate a pieței interne.

Amendamentul

(7) Întreprinderile care sunt stabilite și își desfășoară activitatea în state membre diferite fac obiectul unor norme de procedură care afectează semnificativ măsura în care acestea pot fi trase la răspundere pentru încălcări ale legislației în materie de concurență. Asigurarea inegală a respectării dreptului la despăgubiri consacrat de legislația Uniunii poate avea ca rezultat un avantaj concurențial pentru unele întreprinderi care au încălcat articolul 101 sau articolul 102 din tratat și poate descuraja exercitarea drepturilor de stabilire și de furnizare de bunuri sau servicii în statele membre în care dreptul la despăgubiri este aplicat într-un mod mai eficient. Prin urmare, ***întrucât*** diferențele dintre regimurile de răspundere aplicabile în statele membre pot avea efecte negative atât asupra concurenței, cât și asupra funcționării adecvate a pieței interne, ***este indicat ca prezenta directivă să aibă un temei juridic dublu, constituit din articolele 103 și 114 din TFUE.***

Justificare

Argumentele prezentate în considerent conduc, în virtutea logicii, la concluzia că este necesar să se prevadă un temei juridic dublu pentru această directivă, și anume articolele 103 și 114 din TFUE, concluzie care trebuie formulată în termeni expliți din motive de claritate.

Amendamentul 4

Propunere de directivă Considerentul 8

Textul propus de Comisie

(8) Prin urmare, este necesar să se asigure condiții de concurență mai echitabile pentru întreprinderile care operează pe piața internă și să se îmbunătățească condițiile în care consumatorii își pot exercita drepturile care derivă din piața internă. De asemenea, este necesară sporirea securității juridice și reducerea diferențelor între statele membre în ceea ce privește normele naționale care reglementează acțiunile în despăgubire pentru încălcări ale legislației europene în materie de concurență și, atunci când este aplicată în paralel cu aceasta, ale legislației naționale în materie de concurență. Alinierea normelor în cauză va contribui la prevenirea apariției unor diferențe și mai semnificative între normele statelor membre care reglementează acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a legislației în materie de concurență.

Amendamentul

(8) Prin urmare, ***având în vedere și faptul că încălcările pe scară largă ale dreptului concurenței au adesea un caracter transfrontalier***, este necesar să se asigure condiții de concurență mai echitabile pentru întreprinderile care operează pe piața internă și să se îmbunătățească condițiile în care consumatorii își pot exercita drepturile care derivă din piața internă. De asemenea, este necesară sporirea securității juridice și reducerea diferențelor între statele membre în ceea ce privește normele naționale care reglementează acțiunile în despăgubire pentru încălcări ale legislației europene în materie de concurență și, atunci când este aplicată în paralel cu aceasta, ale legislației naționale în materie de concurență. Alinierea normelor în cauză va contribui la prevenirea apariției unor diferențe și mai semnificative între normele statelor membre care reglementează acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a legislației în materie de concurență.

Justificare

Încălcările pe scară largă ale dreptului concurenței nu se limitează, în general, la un singur stat membru, ci au efecte transfrontaliere, afectând schimburile comerciale dintre statele membre și, în acest mod, funcționarea pieței interne.

Amendamentul 5

Propunere de directivă Considerentul 13

Textul propus de Comisie

(13) Mijloacele de probă sunt un element important în introducerea acțiunilor în despăgubire în caz de încălcare a legislației naționale sau a Uniunii în materie de concurență. Cu toate acestea, întrucât litigiile antitrust se caracterizează printr-o asimetrie informațională, este necesar să se asigure faptul că părților prejudiciate li se acordă dreptul de a obține divulgarea probelor relevante pentru cererea acestora, **fără a fi necesar să specifice mijloace de probă individuale**. Pentru a asigura egalitatea de forțe, modalitățile respective ar trebui să se afle, de asemenea, la dispoziția părților în acțiunile în despăgubire, astfel încât aceștia să poate solicita divulgarea probelor de către părțile prejudiciate. Instanțele naționale pot dispune, de asemenea, divulgarea probelor de către terți. În cazul în care o instanță națională dorește să dispună prezentarea de informații de către Comisie, sunt aplicabile principiul cooperării sincere între Uniunea Europeană și statele membre [articolul 4 alineatul (3) din TUE] și articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 în ceea ce privește cererile de informații.

Amendamentul

(13) Mijloacele de probă sunt un element important în introducerea acțiunilor în despăgubire în caz de încălcare a legislației naționale sau a Uniunii în materie de concurență. Cu toate acestea, întrucât litigiile antitrust se caracterizează printr-o asimetrie informațională, este necesar să se asigure faptul că părților prejudiciate li se acordă dreptul de a obține divulgarea probelor relevante pentru cererea acestora. Pentru a asigura egalitatea de forțe, modalitățile respective ar trebui să se afle, de asemenea, la dispoziția părților în acțiunile în despăgubire, astfel încât aceștia să poate solicita divulgarea probelor de către părțile prejudiciate. Instanțele naționale pot dispune, de asemenea, divulgarea probelor de către terți. În cazul în care o instanță națională dorește să dispună prezentarea de informații de către Comisie, sunt aplicabile principiul cooperării sincere între Uniunea Europeană și statele membre [articolul 4 alineatul (3) din TUE] și articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 în ceea ce privește cererile de informații.

Amendamentul 6

Propunere de directivă Considerentul 14

Textul propus de Comisie

(14) Probele relevante ar trebui să fie divulgate pe baza unui ordin al instanței și sub controlul strict al acesteia, în special în

Amendamentul

(14) Probele relevante ar trebui să fie divulgate pe baza unui ordin al instanței și sub controlul strict al acesteia, în special în

ceea ce privește necesitatea și proporționalitatea măsurii de divulgare. Din cerința de proporționalitate rezultă că cererile de divulgare pot fi înaintate odată ce o parte prejudiciată a prezentat temeuri plauzibile, pe baza faptelor cunoscute de aceasta în mod rezonabil, pentru a se presupune că aceasta a suferit un prejudiciu care a fost cauzat de către pârât. ***Cererile de divulgare ar trebui să specifice pe cât de precis și limitativ posibil categoriile de probe pe baza faptelor disponibile în mod rezonabil.***

Amendamentul 7

Propunere de directivă Considerentul 15

Textul propus de Comisie

(15) Condiția proporționalității ar trebui evaluată cu atenție atunci când divulgarea implică riscul de subminare a strategiei de investigare a unei autorități de concurență, prin dezvăluirea documentelor care se află la dosar, sau de influențare negativă a modului în care întreprinderile cooperează cu autoritatea de concurență. ***Prin urmare, cererea de divulgare ar trebui să nu fie considerată proporțională atunci când aceasta se referă la divulgarea generică a documentelor de la dosarul unei autorități de concurență în legătură cu un anumit caz sau a documentelor înaintate de o parte în contextul unui caz anume. O astfel de divulgare amplă nu ar fi compatibilă cu îndatorirea părții solicitante de a specifica pe cât de precis și limitativ posibil categoriile de probe.***

ceea ce privește necesitatea și proporționalitatea măsurii de divulgare. Din cerința de proporționalitate rezultă că cererile de divulgare pot fi înaintate odată ce o parte prejudiciată a prezentat temeuri plauzibile, pe baza faptelor cunoscute de aceasta în mod rezonabil, pentru a se presupune că aceasta a suferit un prejudiciu care a fost cauzat de către pârât.

Amendamentul

(15) Condiția proporționalității ar trebui evaluată cu atenție atunci când divulgarea implică riscul de subminare a strategiei de investigare a unei autorități de concurență, prin dezvăluirea documentelor care se află la dosar, sau de influențare negativă a modului în care întreprinderile cooperează cu autoritatea de concurență.

Ar trebui acordată o atenție specială evitării oricărui tip de cereri având drept scop desfășurarea de investigații pentru găsirea probelor în absența unor suspiciuni concrete.

Justificare

Prezentul amendament se justifică de la sine.

Amendamentul 8

Propunere de directivă Considerentul 17

Textul propus de Comisie

(17) Deși probele relevante care conțin secrete de afaceri sau informații confidențiale de alt tip ar trebui să fie disponibile în principiu în cadrul acțiunilor în despăgubire, astfel de informații confidențiale trebuie să fie protejate corespunzător. Prin urmare, instanțele naționale ar trebui să dispună de o gamă de măsuri pentru a evita ca informațiile confidențiale să fie dezvăluite în cursul procedurilor. Astfel de măsuri pot include desfășurarea ședințelor de judecată **cu ușile închise**, restricționarea cercului de persoane care au dreptul să vadă probele, instrucțiuni către experți privind prezentarea de sinteze ale informațiilor sub formă agregată sau într-o altă formă neconfidențială. Măsurile de protecție a secretelor de afaceri și a informațiilor confidențiale de alt tip nu ar trebui să împiedice **de fapt** exercitarea dreptului la despăgubiri.

Amendamentul

(17) Deși probele relevante care conțin secrete de afaceri sau informații confidențiale de alt tip ar trebui să fie disponibile în principiu în cadrul acțiunilor în despăgubire, astfel de informații confidențiale trebuie să fie protejate corespunzător. Prin urmare, instanțele naționale ar trebui să dispună de o gamă de măsuri pentru a evita ca informațiile confidențiale să fie dezvăluite în cursul procedurilor. Astfel de măsuri pot **include ștergerea părților sensibile ale unui document**, desfășurarea ședințelor de judecată **cu ușile închise**, restricționarea cercului de persoane care au dreptul să vadă probele, instrucțiuni către experți privind prezentarea de sinteze ale informațiilor sub formă agregată sau într-o altă formă neconfidențială. **Totuși**, măsurile de protecție a secretelor de afaceri și a informațiilor confidențiale de alt tip nu ar trebui să împiedice exercitarea dreptului la despăgubiri.

Justificare

Dacă înscrisurile conțin detalii sensibile, ca, de exemplu, date referitoare la terți care nu sunt pertinente pentru procedură, acestea pot fi eliminate. Dacă este necesar, procedurile se pot desfășura cu ușile închise pentru a se proteja informații deosebit de sensibile.

Amendamentul 9

Propunere de directivă Considerentul 19

Textul propus de Comisie

(19) Programele de clemență și procedurile de tranzacție sunt instrumente importante pentru asigurarea respectării legislației Uniunii în materie de concurență la nivel public, deoarece acestea contribuie la detectarea, cercetarea eficientă și **sacționarea** celor mai grave încălcări ale dreptului concurenței. Întreprinderile pot fi împiedicate să coopereze în acest context dacă divulgarea documentelor pe care ele însele le prezintă în acest scop le poate expune la tragerea la răspundere civilă în condiții mai dezavantajoase decât pentru coautorii încălcării care nu cooperează cu autoritățile de concurență. Pentru a asigura disponibilitatea întreprinderilor de a prezenta declarații voluntare de recunoaștere a participării acestora la o încălcare a legislației naționale sau UE în materie de concurență către o autoritate de concurență în cadrul unui program de clemență sau al unei proceduri de tranzacție, astfel de declarații ar trebui exceptate de la divulgarea probelor.

Amendamentul 10

Propunere de directivă Considerentul 26

Textul propus de Comisie

(26) Normele naționale privind începerea, curgerea, suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție nu ar trebui să împiedice în mod nejustificat introducerea de acțiuni în despăgubire. Acest aspect este deosebit de important în special în cazul acțiunilor care se întemeiază pe decizia unei autorități de concurență sau a unei instanțe de control judiciar prin care se constată săvârșirea unei încălcări. În acest

Amendamentul

(19) Programele de clemență și procedurile de tranzacție sunt instrumente importante pentru asigurarea respectării legislației Uniunii în materie de concurență la nivel public, deoarece acestea contribuie la detectarea, cercetarea eficientă și **sacționarea** celor mai grave încălcări ale dreptului concurenței. Întreprinderile pot fi împiedicate să coopereze în acest context dacă divulgarea documentelor pe care ele însele le prezintă în acest scop le poate expune la tragerea la răspundere civilă în condiții mai dezavantajoase decât pentru coautorii încălcării care nu cooperează cu autoritățile de concurență. Pentru a asigura disponibilitatea întreprinderilor de a prezenta declarații voluntare de recunoaștere a participării acestora la o încălcare a legislației naționale sau UE în materie de concurență către o autoritate de concurență în cadrul unui program de clemență sau al unei proceduri de tranzacție, **instanțele ar trebui să evalueze dacă** astfel de declarații ar trebui exceptate de la divulgarea probelor.

Amendamentul

(26) Normele naționale privind începerea, curgerea, suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție nu ar trebui să împiedice în mod nejustificat introducerea de acțiuni în despăgubire. Acest aspect este deosebit de important în special în cazul acțiunilor care se întemeiază pe decizia unei autorități de concurență sau a unei instanțe de control judiciar prin care se constată săvârșirea unei încălcări. În acest

scop, părțile prejudiciate ar trebui să poată introduce în continuare o acțiune în despăgubire după desfășurarea procedurilor unei autorități de concurență în vederea aplicării legislației naționale sau a Uniunii în materie de concurență.

scop, părțile prejudiciate ar trebui să poată introduce în continuare o acțiune în despăgubire după desfășurarea procedurilor unei autorități de concurență în vederea aplicării legislației naționale sau a Uniunii în materie de concurență. ***Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a menține sau de a introduce termene de prescripție absolute general aplicabile.***

Amendamentul 11

Propunere de directivă Considerentul 28

Textul propus de Comisie

(28) Întreprinderile care cooperează cu autoritățile de concurență în cadrul unui program de clemență joacă un rol-cheie în detectarea încălcărilor prin înțelegeri secrete de tip cartel și în stoparea acestor încălcări, adeseori diminuând astfel prejudiciul care ar fi putut fi cauzat dacă încălcarea ar fi continuat. ***Prin urmare, este necesar să se prevadă ca întreprinderile care au primit imunitate la amendă din partea unei autorități de concurență în cadrul unui program de clemență să fie protejate de expunerea nejustificată la acțiuni în despăgubire, având în vedere faptul că decizia autorității de concurență de constatare a încălcării poate rămâne definitivă pentru beneficiarul de imunitate înainte de a rămâne definitivă pentru alte întreprinderi care nu au primit imunitate. Prin urmare, este necesar ca beneficiarul de imunitate să fie degrevat în principiu de răspunderea solidară pentru întreg prejudiciul, iar contribuția acestuia să nu depășească valoarea prejudiciului pe care l-a cauzat cumpărătorilor proprii direcți sau indirecti sau, în cazul unui cartel în domeniul achizițiilor, furnizorilor proprii direcți sau indirecti.*** În cazul în care un

Amendamentul

(28) Întreprinderile care cooperează cu autoritățile de concurență în cadrul unui program de clemență joacă un rol-cheie în detectarea încălcărilor prin înțelegeri secrete de tip cartel și în stoparea acestor încălcări, adeseori diminuând astfel prejudiciul care ar fi putut fi cauzat dacă încălcarea ar fi continuat. În cazul în care un cartel a cauzat prejudicii numai altor părți decât cumpărătorii/furnizorii întreprinderilor autoare ale încălcării, contribuția beneficiarului de imunitate nu ar trebui să depășească răspunderea sa relativă pentru prejudiciul provocat de cartel. Cota respectivă ar trebui stabilită în conformitate cu aceleași norme utilizate pentru stabilirea contribuțiilor între întreprinderile autoare ale încălcării [considerentul (27) de mai sus]. Beneficiarul de imunitate ar trebui să rămână pe deplin răspunzător față de celelalte părți prejudiciate, în afară de cumpărătorii sau furnizorii proprii direcți sau indirecti, numai în cazul în care aceștia nu pot obține despăgubiri totale din partea celorlalte întreprinderi autoare ale încălcării.

cartel a cauzat prejudicii numai altor părți decât cumpărătorii/furnizorii întreprinderilor autoare ale încălcării, contribuția beneficiarului de imunitate nu ar trebui să depășească răspunderea sa relativă pentru prejudiciul provocat de cartel. Cota respectivă ar trebui stabilită în conformitate cu aceleași norme utilizate pentru stabilirea contribuțiilor între întreprinderile autoare ale încălcării [considerentul (27) de mai sus]. Beneficiarul de imunitate ar trebui să rămână pe deplin răspunzător față de celelalte părți prejudiciate, în afară de cumpărătorii sau furnizorii proprii direcți sau indirecti, numai în cazul în care aceștia nu pot obține despăgubiri totale din partea celorlalte întreprinderi autoare ale încălcării.

Amendamentul 12

Propunere de directivă Articolul 1 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

(1) Prezenta directivă prevede anumite norme necesare pentru a asigura că orice persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a articolului 101 sau a articolului 102 din tratat sau a legislației naționale în materie de concurență își poate exercita în mod efectiv dreptul *la* despăgubirea integrală a prejudiciului respectiv. De asemenea, aceasta prevede norme care promovează concurența nedenaturată pe piața internă și care îndepărtează obstacolele în calea funcționării adecvate a acesteia prin asigurarea unei protecții echivalente pe întreg cuprinsul Uniunii pentru orice persoană care a suferit un astfel de prejudiciu.

Amendamentul

(1) Prezenta directivă prevede anumite norme necesare pentru a asigura că orice persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a articolului 101 sau a articolului 102 din tratat sau a legislației naționale în materie de concurență *de către o întreprindere sau un grup de întreprinderi* își poate exercita în mod efectiv dreptul *de a solicita* despăgubirea integrală a prejudiciului respectiv *din partea respectivelor părți autoare ale încălcării*. De asemenea, aceasta prevede norme care promovează concurența nedenaturată pe piața internă și care îndepărtează obstacolele în calea funcționării adecvate a acesteia prin asigurarea unei protecții echivalente pe întreg cuprinsul Uniunii pentru orice persoană care a suferit un astfel de

prejudiciu.

Amendamentul 13

Propunere de directivă Articolul 2 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

(1) Orice persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației naționale sau UE în materie de concurență poate solicita despăgubiri totale pentru prejudiciul respectiv.

Amendamentul

(1) Orice persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației naționale sau UE în materie de concurență poate solicita despăgubiri totale pentru prejudiciul respectiv ***din partea părților autoare ale încălcării fie într-o cauză directă, fie într-o cauză de continuare la nivel privat.***

Amendamentul 14

Propunere de directivă Articolul 4 – alineatul 1 – punctul 2

Textul propus de Comisie

2. „legislația națională în materie de concurență” înseamnă dispozițiile dreptului național care urmăresc predominant același obiectiv precum articolele 101 și 102 din tratat și care sunt aplicate în același caz și în paralel cu legislația UE în materie de concurență în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003;

Amendamentul

2. „legislația națională în materie de concurență” înseamnă dispozițiile dreptului național care urmăresc predominant același obiectiv precum articolele 101 și 102 din tratat și care sunt aplicate în același caz și în paralel cu legislația UE în materie de concurență în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003; ***Această definiție nu se aplică legislațiilor naționale care impun sancțiuni penale persoanelor fizice, cu excepția cazului în care astfel de sancțiuni constituie mijloacele de a asigura respectarea normelor de concurență aplicabile întreprinderilor;***

Justificare

Este important să se aibă în vedere dispozițiile de drept penal în vigoare în unele state

membre. Formularea de la considerentul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ar trebui, prin urmare, să se aplice și în acest caz.

Amendamentul 15

Propunere de directivă Articolul 5

Textul propus de Comisie

Articolul 5

Divulgarea probelor

(1) Statele membre se asigură că, **atunci când un** reclamant a prezentat **fapte și mijloace** de probă disponibile **în mod rezonabil care dovedesc existența unor temeuri plauzibile pentru a suspecta că acesta sau persoanele reprezentate de acesta au suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență săvârșită de către pârât**, instanțele naționale pot dispune divulgarea probelor de către pârât sau un terț, **indiferent de faptul dacă probele respective sunt incluse sau nu în dosarul unei autorități de concurență**, sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul capitol. Statele membre se asigură că instanțele pot dispune, de asemenea, divulgarea de probe de către reclamant sau un terț, la cererea pârâtului.

Această dispoziție nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor pe care instanțele naționale le au în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului.

(2) Statele membre se asigură că instanțele naționale **dispun** divulgarea **probelor menționate la alineatul (1) atunci când partea care solicită divulgarea**

Amendamentul

Articolul 5

Divulgarea probelor

(1) Statele membre se asigură că, **într-o procedură aferentă unei acțiuni în despăgubire în fața unei instanțe din Uniune, la cererea unui reclamant care a prezentat o justificare întemeiată conținând faptele și mijloacele** de probă disponibile **suficiente pentru a susține caracterul plauzibil al acțiunii sale în despăgubire**, instanțele naționale pot dispune divulgarea probelor **pertinente** de către pârât sau un terț, sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul capitol. Statele membre se asigură că instanțele pot dispune, de asemenea, divulgarea de probe de către reclamant sau de către un terț, la cererea pârâtului.

Această dispoziție nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor pe care instanțele naționale le au în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului.

(1a) Statele membre se asigură că instanțele naționale solicită divulgarea de probe de către autoritatea națională de concurență atunci când pârâtul nu a furnizat probe solicitate.

(2) Statele membre se asigură că instanțele naționale **pot dispune** divulgarea **elementelor de probă specificate sau a categoriilor respective, definite pe cât de**

precis și limitativ posibil, pe baza faptelor disponibile în mod rezonabil în justificarea întemeiată care se află sub controlul părții adverse sau a unui terț și sunt necesare pentru estimarea daunelor cauzate, în temeiul articolului 2 din prezenta directivă.

(a) a dovedit că probele sub controlul părții adverse sau al unui terț sunt relevante în ceea ce privește susținerea cererii sau a apărării sale și

(b) a specificat fie mijloace de probă, fie categorii de mijloace de probă definite pe cât de precis și limitativ posibil, pe baza faptelor disponibile în mod rezonabil.

(3) Statele membre se asigură că instanțele naționale limitează divulgarea probelor la ceea ce este proporțional. În stabilirea faptului dacă divulgarea solicitată de către o parte este proporțională, instanțele naționale iau în considerare interesele legitime ale tuturor părților și terților vizați. În special, acestea iau în considerare:

(a) probabilitatea să fi fost săvârșită presupusa încălcare a legislației în materie de concurență;

(b) amploarea și costul divulgării, în special pentru eventualii terți implicați;

(c) dacă probele care urmează a fi divulgate conțin informații confidențiale, inclusiv informații privind eventuali terți, precum și regimurile pentru protecția unor astfel de informații confidențiale; și

(d) în cazurile în care încălcarea face obiectul sau a făcut obiectul investigației unei autorități de concurență, dacă cererea

(3) Statele membre se asigură că instanțele naționale limitează divulgarea probelor la ceea ce este proporțional **și la ceea ce are legătură cu o acțiune în despăgubire din Uniune**. În stabilirea faptului dacă divulgarea solicitată de către o parte este proporțională, instanțele naționale iau în considerare interesele **publice implicate** și interesele legitime ale tuturor părților și terților **privati** vizați. În special, acestea iau în considerare:

(a) probabilitatea să fi fost săvârșită presupusa încălcare a legislației în materie de concurență;

(aa) nevoia de a asigura eficacitatea asigurării respectării legislației în materie de concurență la nivel public;

(b) amploarea și costul divulgării, în special pentru eventualii terți implicați **și, de asemenea, în vederea împiedicării investigațiilor pentru găsirea probelor;**

(c) dacă probele care urmează a fi divulgate conțin informații confidențiale, inclusiv informații privind eventuali terți, precum și regimurile pentru protecția unor astfel de informații confidențiale; și

(d) în cazurile în care încălcarea face obiectul sau a făcut obiectul investigației unei autorități de concurență, dacă cererea

a fost formulată în mod specific în ceea ce privește natura, obiectul și conținutul documentelor vizate, **nefiind o cerere nespecifică referitoare la documente** înaintate autorității de concurență sau aflate la dosarul autorității de concurență.

(4) Statele membre se asigură că instanțele naționale **dispun de măsuri eficiente pentru a proteja în cea mai mare măsură posibilă informațiile** confidențiale de **utilizări necuvenite și, în același timp, pentru a asigura că probele relevante care conțin astfel de informații sunt disponibile în cadrul acțiunilor** în despăgubire.

(5) Statele membre **iau măsurile necesare pentru punerea** în aplicare pe deplin a **privilegiilor legale și a altor drepturi de neobligare la divulgarea de probe.**

(6) Statele membre se asigură că, în măsura în care instanțele lor naționale au competența de a dispune divulgarea fără a audia persoana căreia i se dispune divulgarea, nu se poate impune nicio sancțiune pentru neexecutare până când destinatarul unui astfel de ordin judecătoresc nu este audiat în **instanță**.

(7) Probele includ orice tipuri de mijloace de probă admisibile înaintea instanței naționale sesizate, în special înscrisuri și

a fost formulată în mod specific în ceea ce privește natura, obiectul și conținutul documentelor vizate [...] înaintate autorității de concurență sau aflate la dosarul autorității de concurență.

(4) Statele membre se asigură că instanțele naționale **au competența de a dispune divulgarea de probe ce conțin informații** confidențiale **atunci când le consideră** relevante **pentru acțiunile** în despăgubire. **Statele membre se asigură că, atunci când ordonă divulgarea de astfel de informații, instanțele naționale au la dispoziție măsuri efective de protejare a acestor informații.**

(5) Statele membre **se asigură că, atunci când dispun divulgarea de probe, instanțele naționale pun** în aplicare pe deplin **privilegiile legale profesionale în temeiul dreptului intern sau al dreptului Uniunii.**

Interesul pe care întreprinderile îl au de a evita acțiunile în despăgubire ca urmare a unei încălcări nu constituie un interes comercial demn de protecție.

(5a) Statele membre se asigură că părțile interesate aflate în posesia unui document a cărui divulgare a fost solicitată sunt audiate înainte ca o instanță națională să dispună divulgarea în temeiul prezentului articol privind informațiile provenite din documentele specificate.

(6) Statele membre se asigură că, în măsura în care instanțele lor naționale au competența de a dispune divulgarea fără a audia persoana căreia i se dispune divulgarea, nu se poate impune nicio sancțiune pentru neexecutare până când destinatarului unui astfel de ordin **judecătoresc i se oferă posibilitatea de a fi audiat în instanța națională.**

(7) Probele includ orice tipuri de mijloace de probă admisibile înaintea instanței naționale sesizate, în special înscrisuri și

orice alte obiecte care conțin informații, indiferent de mediul de stocare a informației.

(8) Fără a aduce atingere obligației prevăzute la alineatul (4) și limitărilor prevăzute la articolul 6, prezentul articol nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă norme care ar conduce la o divulgare mai amplă a probelor.

orice alte obiecte care conțin informații, indiferent de mediul de stocare a informației.

(8) Fără a aduce atingere obligației prevăzute la alineatul (4) și limitărilor prevăzute la articolul 6, prezentul articol nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă norme care ar conduce la o divulgare mai amplă a probelor.

Amendamentul 16

Propunere de directivă

Articolul 6 – alineatul 1 – partea introductivă

Textul propus de Comisie

(1) Statele membre se asigură că, în scopul acțiunilor în despăgubire, instanțele naționale nu **pot dispune, în niciun moment, ca o parte în proces sau un terț** să divulge oricare dintre următoarele categorii de probe:

Amendamentul

(1) Statele membre se asigură că, în scopul acțiunilor în despăgubiri, instanțele naționale nu **dispun, în general, ca o autoritate de concurență** să divulge oricare dintre următoarele categorii de probe:

Amendamentul 17

Propunere de directivă

Articolul 6 – alineatul 1 – paragraful 1 (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Documentele interne ale autorității naționale de concurență, corespondența între Comisia Europeană și autoritățile naționale de concurență sau între acestea în cadrul Rețelei europene de concurență.

Amendamentul 18

Propunere de directivă

Articolul 6 – alineatul 2 – partea introductivă

Textul propus de Comisie

(2) Statele membre se asigură că, în scopurile acțiunilor în despăgubiri, instanțele naționale pot dispune divulgarea următoarelor **categoriai de probe** numai după ce o autoritate de concurență și-a încheiat procedurile sau a adoptat o decizie menționată la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 sau în capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 1/2003:

Amendamentul

(2) Statele membre se asigură că, în scopurile acțiunilor în despăgubiri, instanțele naționale pot dispune divulgarea următoarelor numai după ce o autoritate de concurență și-a încheiat procedurile sau a adoptat o decizie menționată la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 sau în capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 1/2003:

Amendamentul 19

**Propunere de directivă
Articolul 6 – alineatul 3**

Textul propus de Comisie

(3) Divulgarea de probe de la dosarul unei autorități de concurență care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile enumerate la alineatele (1) sau (2) din prezentul articol poate fi dispusă în cadrul acțiunilor în despăgubire în orice moment.

Amendamentul

(3) Divulgarea de probe de la dosarul unei autorități de concurență care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile enumerate la alineatele (1) sau (2) din prezentul articol poate fi dispusă în cadrul acțiunilor în despăgubire în orice moment.
Articolul 5 alineatele (3)-(7) se aplică mutatis mutandis.

Amendamentul 20

**Propunere de directivă
Articolul 7**

Textul propus de Comisie

Articolul 7

Limitări privind utilizarea probelor obținute exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități de concurență

(1) Statele membre se asigură că probele care se încadrează într-una din categoriile enumerate la articolul 6 alineatul (1) și

Amendamentul

eliminat

care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități de concurență în exercitarea drepturilor sale la apărare în temeiul articolului 27 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 sau al dispozițiilor corespunzătoare din dreptul național nu sunt admisibile în cadrul acțiunilor în despăgubire.

(2) Statele membre se asigură că probele care se încadrează într-una din categoriile enumerate la articolul 6 alineatul (2) și care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități de concurență în exercitarea drepturilor sale la apărare în temeiul articolului 27 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 sau al dispozițiilor corespunzătoare din dreptul național nu sunt admisibile în cadrul acțiunilor în despăgubire decât după ce respectiva autoritate de concurență și-a încheiat procedurile sau a luat o decizie menționată la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 sau în capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 1/2003.

(3) Statele membre se asigură că probele obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități de concurență în exercitarea drepturilor sale la apărare în temeiul articolului 27 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 sau al dispozițiilor corespunzătoare din dreptul național și care nu sunt inadmisibile în conformitate cu alineatele (1) sau (2) din prezentul articol pot fi utilizate în cadrul unei acțiuni în despăgubire numai de către persoana respectivă sau de către persoană fizică sau juridică care i-a succedat în drepturi, inclusiv persoana care a achiziționat drepturile litigioase.

Amendamentul 21

Propunere de directivă

Articolul 8 – alineatul 1 – litera b – partea introductivă

Textul propus de Comisie

(b) distrugerea probelor relevante, *cu condiția ca, la momentul distrugerii:*

Amendamentul

(b) distrugerea probelor relevante;

Amendamentul 22

Propunere de directivă

Articolul 8 – alineatul 1 – litera b – punctul i

Textul propus de Comisie

(i) partea care a distrus probele să fie sau să fi fost parte în procedurile desfășurate de o autoritate de concurență în legătură cu comportamentul care stă la baza acțiunii în despăgubire sau

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 23

Propunere de directivă

Articolul 8 – alineatul 1 – litera b – punctul ii

Textul propus de Comisie

(ii) partea care a distrus probele să aibă cunoștință sau să fi trebuit în mod rezonabil să aibă cunoștință că s-a introdus o acțiune în despăgubire în fața unei instanțe naționale și că probele respective prezentau relevanță pentru susținerea fie a cererii de despăgubiri, fie a apărării împotriva acesteia sau

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 24

Propunere de directivă

Articolul 8 – alineatul 1 – litera b – subpunctul iii

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(iii) partea care a distrus probele să aibă cunoștință de faptul că probele prezentau relevanță pentru acțiuni în despăgubire pendinte sau viitoare introduse de către aceasta sau împotriva acesteia;

eliminat

Amendamentul 25

Propunere de directivă Articolul 8 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(2) Statele membre se asigură că sancțiunile care pot fi impuse de instanțele naționale sunt eficiente, proporționale și disuasive. ***Sancțiunile pe care le pot impune instanțele naționale includ, în ceea ce privește comportamentul unei părți în acțiunea în despăgubire, posibilitatea de a trage concluzii în defavoarea părții necooperante, cum ar fi prezumarea aspectului relevant în lipsa probelor sau respingerea cererilor și apărărilor în întregime sau în parte, precum și posibilitatea de a dispune plata cheltuielilor de judecată.***

(2) Statele membre se asigură că sancțiunile care pot fi impuse de instanțele naționale sunt eficiente, proporționale și disuasive ***în eventualitatea nerespectării sau refuzului respectării oricărui ordin al instanței de divulgare sau a oricărui ordin de protejare a informațiilor confidențiale;***

Amendamentul 26

Propunere de directivă Articolul 10 – alineatul 2 – partea introductivă

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(2) Statele membre se asigură că termenul de prescripție ***nu*** începe să curgă ***înainte ca*** o parte prejudiciată ***să fi avut*** cunoștință sau ***să fi trebuit*** în mod rezonabil să ***fi avut***

(2) Statele membre se asigură că termenul de prescripție începe să curgă ***cel târziu de la data la care*** o parte prejudiciată ***are*** cunoștință sau ***trebuie*** în mod rezonabil să

cunoștință de:

aibă cunoștință de:

Amendamentul 27

Propunere de directivă Articolul 10 – alineatul 2 – partea introductivă

Textul propus de Comisie

(2) Statele membre se asigură că termenul de prescripție nu începe să curgă înainte ca o parte prejudiciată să fi avut cunoștință sau să fi trebuit în mod rezonabil să fi avut cunoștință de:

Amendamentul

(2) Statele membre se asigură că termenul de prescripție nu începe să curgă **înainte de încetarea încălcării și** înainte ca o parte prejudiciată să fi avut cunoștință sau să fi trebuit în mod rezonabil să fi avut cunoștință de:

Amendamentul 28

Propunere de directivă Articolul 10 – alineatul 5

Textul propus de Comisie

(5) Statele membre se asigură că termenul de prescripție este suspendat în cazul în care o autoritate de concurență desfășoară acțiuni în scopul investigației sau proceduri cu privire la o încălcare la care se referă acțiunea în despăgubire. Suspendarea încetează cel mai devreme la **un an** după ce decizia privind încălcarea rămâne definitivă **sau procedurile încetează în alt mod.**

Amendamentul

(5) Statele membre se asigură că termenul de prescripție este suspendat în cazul în care o autoritate de concurență desfășoară acțiuni în scopul investigației sau proceduri cu privire la o încălcare la care se referă acțiunea în despăgubire. Suspendarea încetează cel mai devreme la **doi ani** după ce decizia **prin care s-a pus capăt procedurii** privind încălcarea **sau presupusa încălcare** rămâne definitivă.

Justificare

Termenul de prescripție ar trebui să fie suficient de îndelungat, astfel încât să permită un acces efectiv la justiție.

Amendamentul 29

Propunere de directivă

Articolul 11 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

(2) Statele membre se asigură că o întreprindere căreia i s-a acordat imunitate la amendă de către o autoritate de concurență în cadrul unui program de clemență este răspunzătoare față de alte părți prejudiciate, în afara cumpărătorilor sau furnizorilor proprii direcți sau indirecti, numai în cazul în care astfel de părți prejudiciate demonstrează că nu pot obține despăgubiri totale de la celelalte întreprinderi implicate în aceeași încălcare a legislației în materie de concurență.

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 30

Propunere de directivă

Articolul 13 – alineatul 2 – paragraful 1 – partea introductivă

Textul propus de Comisie

În situația menționată la alineatul (1) din prezentul articol, cumpărătorul indirect **consideră că a dovedit** existența transferului asupra sa atunci când acesta a arătat că:

Amendamentul

În situația menționată la alineatul (1) din prezentul articol, cumpărătorul indirect **dovedește** existența transferului asupra sa atunci când acesta a arătat **cel puțin** că:

Amendamentul 31

Propunere de directivă

Articolul 14 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

(1) Normele prevăzute în prezentul capitol nu aduc atingere dreptului unei părți prejudiciate de a solicita despăgubiri pentru pierderea de profituri.

Amendamentul

(1) Normele prevăzute în prezentul capitol nu aduc atingere dreptului unei părți prejudiciate de a solicita despăgubiri pentru pierderea de profituri, **pierderea efectivă și dobânda pentru perioada de la momentul când a survenit prejudiciul până la**

efectuarea efectivă a plății despăgubirilor pentru prejudiciul respectiv.

Amendamentul 32

Propunere de directivă Articolul 15 – alineatul 1 – litera ba (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(ba) orice rezultat relevant al unor cazuri publice de încălcare a normelor în materie de concurență care ajută la îndeplinirea criteriilor de la articolul 13 alineatul (2).

Amendamentul 33

Propunere de directivă Articolul 16 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(1) Statele membre se asigură că, în cazul unei încălcări a normelor de concurență printr-o înțelegere de tip cartel, se prezumă că încălcarea a cauzat un prejudiciu. Întreprinderea autoare a încălcării are dreptul de a răsturna o astfel de prezumție.

(1) Statele membre se asigură că, în cazul unei încălcări a normelor de concurență printr-o înțelegere de tip cartel, se prezumă că încălcarea a cauzat un prejudiciu **în cadrul pieței**. Întreprinderea autoare a încălcării are dreptul de a răsturna o astfel de prezumție.

Amendamentul 34

Propunere de directivă Articolul 17

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 17

Articolul 17

Efectul suspensiv al soluționării consensuale a litigiului

Efectul suspensiv al soluționării consensuale a litigiului

(1) Statele membre se asigură că termenul

(1) Statele membre se asigură că termenul

de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în despăgubire este suspendat pe durata procesului de soluționare consensuală a litigiului. Suspendarea termenului de prescripție se aplică numai cu privire la părțile care sunt sau au fost implicate în soluționarea consensuală a litigiului.

(2) Statele membre se asigură că instanțele naționale sesizate cu privire la o acțiune în despăgubire pot suspenda procedurile atunci când părțile la procedurile respective sunt implicate în soluționarea consensuală a litigiului cu privire la cererea care face obiectul respectivei acțiuni în despăgubire.

de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în despăgubire este suspendat pe durata procesului de soluționare consensuală a litigiului. Suspendarea termenului de prescripție se aplică numai cu privire la părțile care sunt sau au fost implicate în soluționarea consensuală a litigiului.

(2) Statele membre se asigură că instanțele naționale sesizate cu privire la o acțiune în despăgubire pot suspenda procedurile atunci când părțile la procedurile respective sunt implicate în soluționarea consensuală a litigiului cu privire la cererea care face obiectul respectivei acțiuni în despăgubire.

(2a) Suspendarea menționată la alineatul (2) din prezentul articol nu va putea avea în niciun caz o durată mai mare de un an.

(2b) În urma unei tranzacții consensuale, o autoritate de concurență poate lua în considerare despăgubirile plătite înainte de decizie ca factor de atenuare la stabilirea amenzilor.

Amendamentul 35

Propunere de directivă Articolul 18 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

(1) Statele membre se asigură că, în urma unei tranzacții consensuale, cererea părții prejudiciate care a încheiat tranzacția este redusă cu cota din prejudiciul cauzat acesteia de către autorul încălcării cu care a încheiat tranzacția. Coautorii încălcării care nu au încheiat o tranzacție nu pot recupera o contribuție pentru restul cererii de la autorul încălcării care a încheiat o tranzacție. Numai în cazul în care ceilalți autori ai încălcării care nu au încheiat o tranzacție sunt în incapacitate de a plăti despăgubirile care corespund cererii

Amendamentul

(1) Statele membre se asigură că, în urma unei tranzacții consensuale, cererea părții prejudiciate care a încheiat tranzacția este redusă cu cota din prejudiciul cauzat acesteia de către autorul încălcării cu care a încheiat tranzacția. Coautorii încălcării care nu au încheiat o tranzacție nu pot recupera o contribuție pentru restul cererii de la autorul încălcării care a încheiat o tranzacție. Numai în cazul în care ceilalți autori ai încălcării care nu au încheiat o tranzacție sunt în incapacitate de a plăti despăgubirile care corespund cererii

restante, autorului încălcării care a încheiat o tranzacție i se poate solicita să plătească prejudicii părții prejudiciate cu care a încheiat tranzacția.

restante, autorului încălcării care a încheiat o tranzacție i se poate solicita să plătească prejudicii părții prejudiciate cu care a încheiat tranzacția, ***cu excepția cazului în care acest lucru este exclus în mod expres din condițiile tranzacției.***

PROCEDURĂ

Titlu	Normele care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului național în cazul încălcărilor dispozițiilor dreptului concurenței al statelor membre și al Uniunii Europene
Referințe	COM(2013)0404 – C7-0170/2013 – 2013/0185(COD)
Comisie competentă în fond Data anunțului în plen	ECON 1.7.2013
Aviz emis de către Data anunțului în plen	JURI 1.7.2013
Comisie(i) asociată(e) - data anunțului în plen	12.12.2013
Raportor/Raportoare pentru aviz: Data numirii	Bernhard Rapkay 19.6.2013
Examinare în comisie	16.12.2013
Data adoptării	21.1.2014
Rezultatul votului final	+: 22 –: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Membri supleanți prezenți la votul final	Piotr Borys, Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, Axel Voss
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	María Irigoyen Pérez